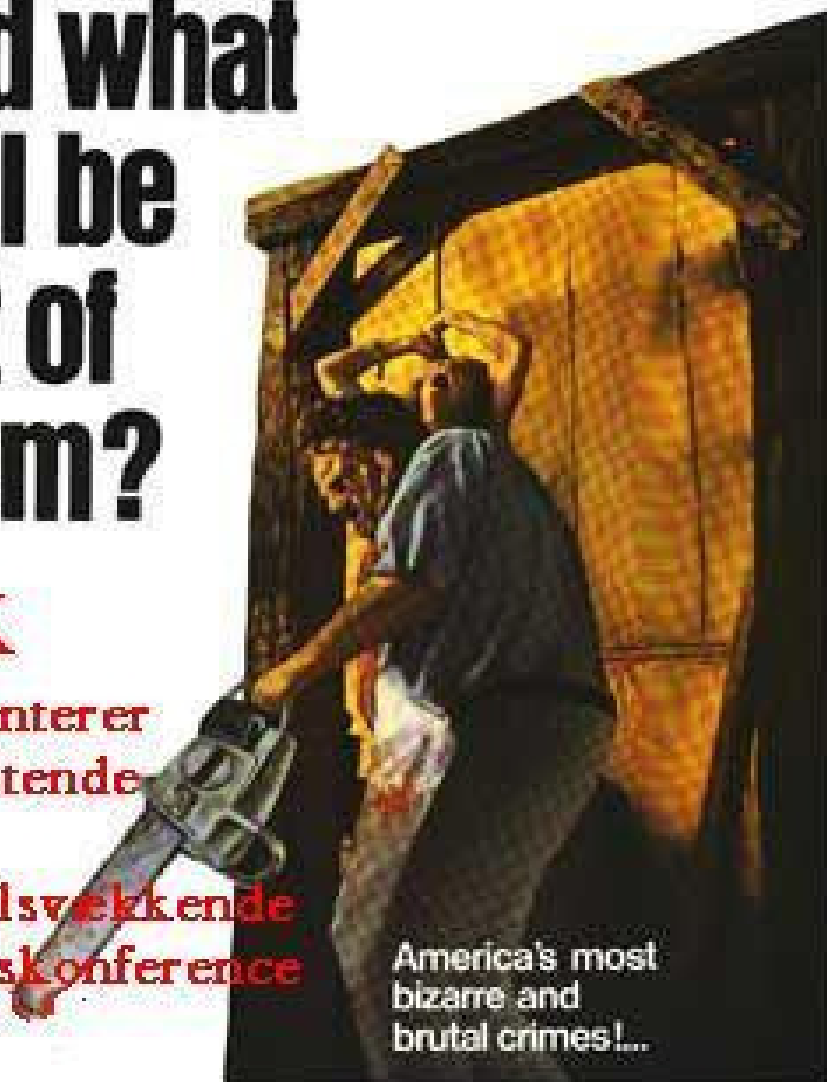

Who will survive and what will be left of them?

FSK

præsenterer
en rystende
og
rædselsvækkende
endagskonference
om

Filosofi og Populærkultur

What happened is true. Now the motion picture that's just as real.

Fredag d. 4. april, 2008, kl. 10.00-18.00
Nobelsalen, lokale 122, bygning 1453, Aarhus Universitet
www.kollokvium.dk

Texas Chainsaw Massacre Original poster, all rights reserved

Endagskonference om

Filosofi & Populærkultur

Fredag d. 4. april, 2008, kl. 10.00-18.00

Nobelsalen, lokale 122, bygning 1453

Alle er velkomne

Program:

- 10.00-10.05: Intro/praktiske oplysninger v/ Carsten Fogh Nielsen
- 10.05-11.05: *Hvem kan høre hvad, hvornår – og hvad er det, der høres?*
Diagetisk og ikkediagetisk brug af musik i film og fjernsyn
v/ lektor Cynthia M. Grund, SDU
- 11.15-12.15: *Støj, Death Metal og æstetik*
v/ Daniel Frandsen, SDU
- 13.15-14.15: *Vi skiltes alle med det!!! Foucault og kunsten at dyrke sex på skærmen*
v/ Kean Andrew Bruhn og Line Schmidt Kristoffersen, SDU
- 14.30-15.30: *Hvad er det sjove?*
v/ Andreas Hansen, RUC
- 15.40-16.40: *Spirit of '68 – Fyrre, fed og færdig?*
v/ ph.d.-studerende Stuart Pethick, AU
- 17.00-18.00: *Hvorfor kommer der altid en 2'er? Batman som paradigme for vestens politik*
v/ cand.mag. Esben Schjørring.

For yderligere information se

www.kollokvium.dk/ og <http://www.ifi.au.dk/filpop>

Arrangør: Filosofisk Studenterkollokvium og Institut for Filosofi og Idéhistorie, AU

Støj, *Death Metal* og æstetik

v/ Daniel Frandsen

Der er en udbredt tendens til at afvise visse stykker musik som blot værende støj. "Man kan jo ikke høre, hvad de synger" og "de slår bare løs på instrumenterne" er udsagn, man typisk hører fra personer, der har et negativt syn på *Death Metal*. På trods af dette er publikummet stadig voksende, hvilket taler imod, at *Death Metal* per definition skulle være "blot støj" eller ligefrem "dårlige forsøg på at lave musik".

I *Death Metal* er der en række kendetegnende elementer, som for eksempel guitarens forvrængning ("distortion"), højt tempo og en dyb, grov vokal (undertiden kaldet "growl"). I dette foredrag vil jeg søge at illustrere samspillet mellem instrumenter og vokal i *Death Metal* og vise, hvordan støj kan anvendes som en bevidst, æstetisk effekt i musik. Jeg vil i denne forbindelse inddrage teorier fra Ted Gracyk, Torben Sangild, James F. Harris, Justin Donhauser og Kimberly A. Blessing.

Daniel Frandsen er studerende ved Institut for Filosofi, Pædagogik og Retorik, Syddansk Universitet, Odense.

Hvem kan høre hvad, hvornår – og hvad er det, der høres? Diagetisk og ikkediagetisk brug af musik i film og fjernsyn

v/ Cynthia M. Grund

Når musik bliver brugt som et ledsagende element i film og fjernsyn, kan den have en kilde, som findes i selve fortællingen, så at figurerne kan høre det – musikken bliver brugt på en *diagetisk* måde. Alternativt har den ledsagende musik ikke en kilde, som findes i selve fortællingen; den kan ikke høres af fortællingens figurer og er kun tilgængelig for os – musikken bliver brugt på en *ikkediagetisk* måde.

Den kendsgerning, at musikken i film og fjernsyn kan bruges på disse to måder, fører til et væld af spændende spørgsmål om, hvordan og hvorledes musikken kan bidrage til betydningen i en scene, og hvilke

krav, der stilles til os som fortolkere. Præsentationen indledes med en kort historisk og teoretisk gennemgang af diagetisk og ikkediagetisk brug af musik i film og fjernsyn. Dernæst formuleres flere betydningsfilosofiske spørgsmål, som bliver rejst i forbindelse med de to måder, hvorpå musik kan forekomme i et lydspor. Hen ad vejen vil det være sagen vedkommende at skele til Grices tanker om, hvordan *natural* og *nonnatural* betydning opstår, samt nogle af Searles tanker omkring betydning. Som en sidegevinst til vores diskussion om diagetisk kontra ikkediagetisk brug af musik i film og fjernsyn, afsløres der en del uventede sider af opera som kunstart.

Da samspillet mellem diagetisk og ikkediagetisk brug af musikken på en sofistikeret og subtil måde bliver udnyttet i flere episoder af fjernsynsserierne *Buffy the Vampire Slayer* (1997-2003) og *The Sopranos* (1999-2007), vil de fleste pointer i foredraget blive eksemplificeret i forhold til episoder fra disse to serier og den musik, der er benyttet deri.

Cynthia M. Grund er Lektor i filosofi ved Institut for Filosofi, Pædagogik og Religionsstudier, Syddansk Universitet, Odense; ansvarshavende redaktør for *The Journal of Music and Meaning* (www.musicandmeaning.net) og leder af Netværk for Tværvideenskabelige Studier af Musik og Betydning (www.ntsmb.dk).

Vi skilter alle med det!!!

Foucault og kunsten at dyrke sex på skærmen

v/ Kean Andrew Bruhn og Line Schmidt Kristoffersen

Seksualiteten har udviklet sig igennem fjernsynets historie. Fra 50'ernes tavse tabu igennem de frigjorte 60'ere og 70'ere, 80'ernes udstillingslokale og til 2000s soveværelsesøjne.

Denne gennemgang vil med hjælp fra Foucaults *Seksualitetens Historie* og Queer-teoriens begreber se på fremstillingen af seksualitet i tv-serier fra *Dallas* til *L Word*. Foredraget vil især fokusere på undertrykkelsen af den seksuelle udfoldelse, som man ser i forholdet mellem heteroseksuelle og homoseksuelle. Når man kigger på seksualiteten i dag er det blevet mere og mere accepteret at have en anden seksualitet en heteroseksualitet. Dette sker på bekostning af, at

man ikke dyrker denne seksualitet i offentligheden. Den skal fortrænges til soveværelset. Er vi på vej mod en ny victoriansk epoke? Hvis dette er rigtigt er vi kommet kæden rundt, sådan at vi ender hvor Foucault begynder.

Kean Andrew Bruhn er specialestuderende ved Institut for Litteratur, Kultur og Medier, Syddansk Universitet, Odense.

Line Schmidt Kristoffersen er studerende ved Institut for Filosofi, Pædagogik og Religionsstudier, Syddansk Universitet, Odense.

Hvad er det sjove?

v. Andreas Hansen

Det komiske og det uhyggelige og groteske synes umiddelbart at ligge langt fra hinanden. Ved et nærmere studie opdager man imidlertid, at alle tre kunstgreb er udtryk for en bearbejdelse af de samme områder af den menneskelige erkendelse og psyke. Med det uhyggelige og groteske kan vi træne os op til ikke at tage det uforståelige alt for alvorligt. Det uhyggelige og groteske virker meget alvorligt, men handler paradoksalt nok om det ikke alvorlige i selv samme. Det komiske virker meget lidt alvorligt, men er alligevel og i høj grad alvorligt ment. Det komiske, og herunder især humor, har en opdragende effekt. Derfor er der i høj grad et budskab med det komiske. Dette budskab kan være mere eller mindre sofistikeret. I ren satire er budskabet enkelt. I stor humor langt mere raffineret.

Det var lidt om forskellene mellem det komiske og det uhyggelige og groteske. Hovedpointen med mit oplæg er imidlertid at påvise lighederne mellem disse kunstgreb. Jeg vil vise, hvor Kafka og Villy Sørensen er sjove og give eksempler på, hvordan og hvor begge forfatterskaber kredser om den mandlige seksualitet. Derefter vil jeg vise, at *Drengene fra Angora* handler om det samme. Jeg vil også vise, hvordan *Drengene fra Angora* formår at inkorporere elementer, der ifølge al humor-teori burde være en hindring for den komiske effekt.

Drengene fra Angora er et glimrende eksempel på, at grænserne for, hvad der er sjovt, er under udvikling. *Drengene fra Angora* er popkultur med et dybsindigt budskab. Kafka og Sørensen er grotesklitteratur, der synes langt mere dystert, end den er ved et nærmere studie. Begge dele kredser om den mandlige seksualitet og

den mandlige psykes problemer i forbindelse med at erkende og acceptere sin skæbne.

Andreas Hansen er studerende ved Institut for Filosofi og Videnskabsteori, Roskilde Universitetscenter.

Spirit of '68 – Fyrre, Fed og Færdig?

v. Stuart Pethick

This year marks the fortieth anniversary of the student and worker uprisings of 1968. These events have become etched in popular culture as a time of liberation and creativity, with traditional methods of control turned into creative acts of resistance.

In this paper I will focus on the events in France and the influence of Guy Debord's seminal *Society of the Spectacle* and his Situationist International group who used the concept of *détournement* to battle modern capitalism on its own territory, that of the consumption and use of images. Using creative techniques from across the arts, the Situationist International sought to reconfigure social space in order to make room for the unpredictability of the creative act. Far from being idealists however, the Situationists constantly forewarned of *récupération*, capitalism's uncanny ability to subsume apparently irreconcilable acts of resistance into its machinery of production and consumption. Indeed, the Situationists disbanded when they started to become en vogue, and their work fashionable coffee table adornments.

The question today is whether the spirit of '68 has found new forms of *détournement* or if it is fyrre, fed og færdig and working for Danske Bank. Although popular culture of 2008 seems to suggest the latter, I will argue that Debord's *Society of the Spectacle* offers us an alternative. Although the battles of '68 seemed to primarily concern space and its uses, Debord identifies the battle on a perhaps more profound level, that of time. Here the battle involves combating the unified notion of capitalist time, which reduces various expressions of time to that of economic production cut into irreversible, equal and abstract fragments.

Through this model of time, 2008 is the fortieth anniversary of the spirit of '68, a series of events which grew up, got a hair cut and learned about interest rates. Through Debord's analysis of time however, I will suggest that there was no 'spirit of '68' in the singular, but an explosion of creative expressions of time. Only on the unified model of time can these be caricatured as failures, for as Deleuze argues, we must not confuse the historical outcome of a revolution with revolutionary becomings, which always haunt society from a 'nonhistorical cloud,' and remain outside the capitalist model of time.

Stuart Pethick er ph.d.-studerende ved Institut for Filosofi og Idehistorie, Aarhus Universitet.

Hvorfor kommer der altid en 2'er? **Batman som paradigme for vestens politik**

v/ Esben Schjørring

Siden George Bush jr. blev USA's præsident er der dukket flere samfunds- eller kulturkritiske Hollywoodfilm op. Det er fortrinsvis marvelheltenes tilbageerobring af mainstreamkulturens versionering af myterne om kampen mellem godt og ondt, der har indført en politisk dimension i filmens verden. Men den helt, der allermest inkarnerer det politiskes tilbagekomst på de hvide lærreder, er derimod DC Comics' kappeklædte hævner. Christopher Nolans *Batman Begins* tager vestens tilstand op, hvor undtagelsestilstanden har atomiseret det borgerlige samfund.

Ud fra en analyse af *Batman Begins*, der prøver at forstå de narrative betingelser for, at der altid kan komme en 2'er, fremlægges et bestemt indre princip i vestens politik. Der er nemlig store ligheder mellem den skizofrene splittelse mellem Bruce Wayne og Batman, hvis permanens altid sikrer en ny 2'er, dvs. en ny skurk, en ny undtagelsessituation, som kræver Batmans indgriben, og så Vestens evnen til altid at finde individuelle skurke som grunde for sine problemer - og netop aldrig i det gennemkapitaliserede borgerligt-liberale samfund som sådan.

Esben Schjørring er cand.mag. i filosofi fra Københavns Universitet.

Filosofisk Studenterkollokvium

Filosofisk studenterkollokvium er en uafhængig foredragsforening, hvor studerende og forskere kan fremlægge og diskutere deres arbejde. FSK har fra begyndelsen været et rent studenter-initiativ og er økonomisk og formelt uafhængigt af Århus Universitets institutioner; vi skylder dog at sende en stor tak til Institut for Filosofi og Idéhistorie for den store hjælpsomhed de har udvist os.

Filosofisk Studenterkollokviums forelæsninger er åbne for alle. Vi opfordrer alle interesserede til at deltage i møderne.

Alle yngre forskere og studerende, der beskæftiger sig med filosofi i bredeste forstand er velkomne som forelæsere. Redaktionen sammensætter hvert semesters program, og udvælger forelæsninger til programmet. Kollokviet falder i to dele; 45 min. forelæsning og efter en kort pause atter 45 min. til at diskutere og præcisere det forelæste stof.

Filosofisk Studenterkollokvium har det rent faglige i fokus. Vort udgangspunkt er at det er gennem den levende diskussion, at filosofiske spørgsmål bedst behandles. Filosofisk Studenterkollokvium er derfor et forum, der har en venlig, men også direkte og fagligt kompromisløs tone.

Ydermere afholder FSK et halvårligt symposium om et bredt filosofisk område.

Yderligere information, call for papers og kontakt findes på:

www.kollokvium.dk